

2. URBEANU heeft verder aangetoond, dat in de voedingsmiddelen behalve minerale en plantenzure kaliumzouten bovendien organische kaliumverbindingen voorkomen, die door hunne physische, chemische en physiologische eigenschappen van de bekende zouten scherp onderscheiden zijn.

3. Uit maïs en uit groenten heeft URBEANU twee verschillende dergelijke verbindingen afgescheiden. Toevoeging van een van deze stoffen aan het voedsel was voldoende om de zieke dieren van hun z.g.n. avitaminose te doen genezen.

4. In de planten kunnen geen eiwitstoffen gevormd worden zonder de medewerking van kaliumzouten. Dit feit maakt het zeer waarschijnlijk, dat ook in het dierenrijk het kalium een belangrijke rol speelt bij de assimilatie van het eiwit, en dat in de eerste plaats op de spieren en de zenuwen het ontbreken van de benodigde hoeveelheid kalium in het voedsel een nadeeligen invloed kan uitoefenen.

Den Haag, 14 Juni 1920.

J. DE GROOT SR.

DE ZIEKENVERPLEGING IN FRANKRIJK.

Met groote verwondering las ik onder de rubriek „Buitenland” in nummer 24 van dit *Tijdschrift* bldz. 2182, overgenomen uit de *Deutsche medizin. Wochenschrift*, dat WALTHER, voorzitter van het laatste te Parijs gehouden Chirurgen-Congres had gezegd, dat in de Fransche ziekenhuizen soms zelfs toestellen ontbreken tot het ontsmetten van instrumenten. Als lid van genoemd congres was ik aanwezig bij de rede van prof. WALTHER. Door deze is gezegd, dat hij hoopte, dat in de toekomst alle vredesziekenhuizen zouden worden voorzien van moderne laboratoria en röntgeninstallaties, zooals vele ambulances en ziekenhuizen van den oorlog bezaten, een wensch, die voor onze ziekenhuizen ook wel eens mocht worden uitgesproken.

Dat in de chirurgische afdeling van een Fransch ziekenhuis volgens de *Deutsche mediz. Wochenschrift*, water, verbandstoffen en een pan om instrumenten uit te koken zouden kunnen ontbreken, is toch te mal om „au sérieux” te kunnen worden genomen.

Het zou toch wel gewenscht zijn, alvorens anti-Fransche uitingen uit Deutsche bladen over te nemen, zich eerst te overtuigen van de juistheid dezer beweringen.

Rotterdam, 14 Juni 1920.

A. VAN TIENHOVEN.

BRIEFWISSELING.

NEDERLANDSCHE GENEESKUNDIGEN IN ZUID-AFRIKA.

Door tusschenkomst der Nederlandsch Zuid-Afrikaansche Vereeniging ontvingen wij een schrijven van den Afrikaanschen arts dr. H. J. STEIJN te Bloemfontein, waarin deze de aandacht er op vestigt, dat in de stad Bloemfontein benoemd moet worden een geneeskundig ambtenaar voor den gezondheidsdienst. De voorwaarden zijn de volgende: De aan te stellen dokter moet een certificaat bezitten gelijkstaande aan het Engelsche diploma van „State medicine”, moet dus een of ander diploma hebben in de gezondheidsleer en moet ervaring hebben omtrent de administratie van het gezondheidsdepartement van een stad. Hij moet zich binnen één jaar na zijn aanstelling het Engelsch of Nederlandsch eigen maken. Hem worden vergoed de reiskosten naar Bloemfontein. Zijn jaarwedde bedraagt 700 pond sterling per jaar met drie jaarlijksche verhoogingen stijgend tot 1000 pond. Voorts ontvangt hij per jaar 150 pond voor het onderhoud van een automobiel, die hij zich zelf moet aanschaffen.

Dr. STEIJN, die in Nederland gestudeerd heeft, zou gaarne zien, dat deze betrekking werd bekleed door een Nederlandsch arts of door een Afrikaander. Daar hij zelf lid is van den raad, die over deze benoeming heeft te beslissen, zal hij natuurlijk al zijn invloed aanwenden in die richting. Hij verzoekt ons derhalve, de aandacht onzer lezers op deze betrekking te vestigen, opdat niet weder een Engelschman daarmede belast wordt. Volgaarne voldoen wij aan dit verzoek en hopen, dat er onder onze jongere lezers, hetzij een jong Nederlandsch arts, hetzij een Zuid-Afrikaansch student,